

**РЕЗЮМЕТА НА НАУЧНИТЕ ТРУДОВЕ И ПУБЛИКАЦИИ НА ДОЦ.
Д-Р АСЕН ВОДЕНИЧАРОВ ЗА УЧАСТИЕ В КОНКУРС ЗА
ЗАЕМАНЕ НА АКАДЕМИЧНАТА ДЛЪЖНОСТ “ПРОФЕСОР” ПО
ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ: 3.6. ПРАВО (ГРАЖДАНСКО
И СЕМЕЙНО ПРАВО), ОБН. ДВ БР. 63 ОТ 01.08.2025 Г.**

Монографичният труд /под т. 1/ и научните публикации /под т. 2-9/ обхващат широк и тематично разнообразен спектър от актуални и дискуссионни въпроси в областта на вещното право и правото на Европейския съюз.

1. Воденичаров, А. Право на ползване, Университетско издателство ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград, 2025 г.

Резюме: Правото на ползване е едно от най-приложимите ограничени вещни права, уредени в съвременното законодателство. Широката му разпространеност се дължи на удобната и адекватна обща правна уредба, която му е предоставена от сега действащия Закон за собствеността. Това го прави лесен и достъпен способ за осигуряване както на жилищните, така и нежилищните (стопански и др.) нужди на гражданите, които се възползват от съществуването му при сключването на най-различни правни сделки, често безвъзмездни.

Монографията предлага задълбочен преглед на генезиса на правото на ползване, сравнително-правен анализ между уредбата му в България /настояща, съгласно ЗС, и предходна – съгласно ЗИСС /отм./и в някои други европейски държави, както и на основните теоретични и практически въпроси, които упражняването му поставя днес.

Централно място в изследването заемат правата и задълженията на титуляра на правото на ползване и на собственика, учредил ограниченото вещно право. Особено внимание е отделено на възможните обекти на правото на ползване и изискването за използването им по предназначение по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗС, с оглед динамичното развитие на гражданския оборот и липсата на достатъчно изследвания по отношение учредяването му върху различни неконвенционални обекти.

Целта на монографията е да бъдат отстранени възникналите в практиката противоречия и предизвикателства по повод учредяването и упражняването на правото на ползване, както и да допринесе за ясно възприемане на материята, с оглед

съвременните условия и установените днес обществени отношения. За постигането на тази цел, са изследвани както множество литературни трудове, съчинения, анализи, студии, статии и др., така и реални казуси от съдебната практика. Този двоен подход осигурява правилното доктринерно тълкуване на естеството и същината на правото на ползване и действителната му практическа приложимост.

Ключови думи: право на ползване, ограничени вещни права, вещно право, права и задължения на ползвател

2. Vodenicharov, A. Establishment of a Subsidiary European Company, 23rd International Conference on Multidisciplinary Studies: ‘Resilience for Survival’; - Cambridge, 30-31 July 2020, ICMS XXIII Proceedings, pp. 279-287, ISBN 9781649991584.

https://revistia.com/books/files/proceedings/icms23_proceedings_v2_ISBN_9781649991584.pdf

Резюме: Един от четирите изчерпателно формулирани правни способа за учредяване на европейско дружество, съгласно Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 г. относно устава на европейско дружество (Societas Europaea –SE), е учредяването на дъщерно европейско дружество. В сравнение с другите правни модели за учредяване на тази нова организационна форма за търговско дружество в типологията на дружествата в рамките на Европейския съюз, учредяването на това конкретно образувание притежава свои специфични характеристики. Нормативната рамка за учредяване на дъщерно европейско дружество е от хибриден правен тип. От една страна, тя отчита регламентацията в общностните правни актове. В редица случаи обаче общностният акт препраща към националното право на държавата членка, в която дружеството има регистрирано седалище, съгласно устава си в рамките на Съюза и където се намира неговото главно управление. Статията разглежда правните предпоставки и отделните компоненти на процедурата за учредяване на дъщерно европейско дружество.

Ключови думи: дъщерно европейско дружество, европейско дружество, Societas Europaea–SE, участие на работници и служители в търговските дейности на европейски дружества, информирание и консултиране на работниците и служителите

3. Vodenicharov, A. The management organ in the architecture of the European structures for business association, 4th International Scientific Conference – EMAN 2020 – Economics and Management: How to Cope With Disrupted Times, Online/Virtual, September 3, 2020, CONFERENCE PROCEEDINGS published by: Association of Economists and Managers of the Balkans, Belgrade, Serbia, pp. 129-134; ISBN 978-86-80194-30-1, ISSN 2683-4510. <https://eman-conference.org/wp-content/uploads/2021/02/EMAN.2020.129.pdf>

Резюме: Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 г. относно Устава на европейско дружество (SE) и Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета от 22 юли 2003 г. относно Устава на европейско кооперативно дружество (SCE), както и други общностни актове, уреждат правния статут на Управителния съвет при двустепенна система на европейските структури за търговски дружества. В тази статия се достига до извода, че Управителният съвет е отговорен за управлението на съответните организационни и правни образувания. Следователно той може да осъществява ежедневното управление на организацията, съгласно решенията на Общото събрание и Надзорния съвет. Посочено е, че възлагането на ежедневното оперативно управление на главните изпълнителни директори, членове на управителния орган, може да се определи като прехвърляне на определени аспекти от техните правомощия, като същевременно се запазва правото им да вземат окончателни решения. Колективният характер на разглеждания орган, изпълняващ задълженията си на принципа на колегиалност, повдига редица въпроси, които се разглеждат в тази статия. Предмет на изследване са също хоризонталните и вертикалните взаимоотношения Управителния съвет, като е взета предвид представителната власт, както и различните видове отговорности. Обсъжданите проблеми са в относително правен аспект на правната уредба на държавите членки на ЕС.

Ключови думи: Европейско кооперативно дружество, Европейско дружество, Управителен съвет, административен орган, управител

4. Vodenicharov, A. Civil law status of the supervisory organ in European business companies, 6th International Scientific Conference, ERAZ 2020, Online/Virtual, pp. 303-309, ISSN 2683-5568, ISBN 978-86-80194-33-2. <https://eraz-conference.com/wp-content/uploads/2021/03/ERAZ.2020.303.pdf>

Резюме: Надзорният съвет е задължителен елемент в структурата на управление на европейските структури за търговски дружества, а именно Европейското дружество (Societas Europaea) и Европейското кооперативно дружество (Societas Cooperativa Europaea), които са избрали двустепенна система за своята организация. Разглежданият орган представя хибридна регулаторна рамка. От една страна, това са разпоредбите в регламентите на Европейския съюз, а от друга, националните законови разпоредби. Въпросният орган има специфични характеристики. Членовете му се избират от Общото събрание. Съставът на първия надзорен съвет може да бъдат назначен в устава. Това следва да се прилага, без да се засягат каквито и да е договорености за участие на състава, определени съгласно Директива 2003/72/ЕО. Членовете на Надзорния съвет се избират за срока, посочен в устава на дружеството. Максималният срок на действие след изтичане на мандата им не може да надвишава шест месеца. Правомощията им се състоят от конституционни, авторитетни и контролни права и задължения. Надзорният съвет избира и освобождава членове или отделен член на управителния орган. В случаите, изрично предвидени в устава на дружеството, определена категория правни сделки не могат да бъдат сключвани от Управителния съвет без разрешението на Надзорния съвет. Неговите контролни функции са особено важни. Надзорният съвет контролира задълженията, изпълнявани от управителния орган. Той не може сам да упражнява правомощията си за управление на дружествата. Надзорният съвет не може да представлява дружествата в отношенията с трети страни. Той представлява дружествата в отношенията с Управителния съвет или неговите членове по отношение на съдебни спорове или сключване на договори. Управителният съвет се отчита на Надзорния съвет поне веднъж на всеки три месеца за напредъка и предвидимото развитие на дейността на дружеството, като взема предвид всички данни, свързани с предприятия, контролирани от дружеството, която може значително да повлияе на развитието на дейността на последното. Членовете на Надзорния съвет носят гражданска отговорност. Нейното правно основание се състои в съответните правила в националното законодателство, отнасящи се до акционерните дружества или кооперативните дружества в държавите членки, в които са регистрирали седалището

си. Тази отговорност се основава на евентуалните щети, причинени от незаконни актове или действия.

Ключови думи: Надзорен съвет, Европейско дружество, Европейско кооперативно дружество, Управителен съвет, Общо събрание

5. Воденичаров, А. Учредяване на Европейски икономически субект с кооперативна индентичност. – В: Икономически и социални алтернативи – София: УНСС, 2020, бр.1, с. 111-122, ISSN 1314-6556. <https://www.unwe.bg/doi/alternativi/2020.1/ISA.2020.1.10.pdf>

Резюме: В статията се разглеждат и анализират обстойно способите за учредяване на Европейско кооперативно дружество (*Societas Cooperativa Europaea* (SCE)) от: а) най-малко пет физически лица, установени в най-малко две държави членки; б) най-малко пет физически лица и дружества по смисъла на член 48, както и от други юридически лица на публичното или частното право, учредени съгласно законодателството на една държава членка, които са установени най-малко в две държави членки или са под юрисдикцията на най-малко две държави членки; в) дружества по смисъла на член 48, втори параграф от Договора, както и от други юридически лица на публичното или частното право, учредени съгласно законодателството на една държава членка, които са установени най-малко в две държави членки или са под юрисдикцията на най-малко две държави членки; г) чрез сливане на кооперации, със седалище и адрес на управление в Общността, ако най-малко две от тях са под юрисдикцията на други държави членки; и д) чрез преобразуване на кооперации, със седалище и адрес на управление в Общността, ако най-малко две години то има дъщерно дружество или клон в друга държава членка. Посочените хипотези се проучват в сравнително-правен аспект с Европейското дружество (*Societies Europea* (SE)) и Европейското обединение по икономически интереси (ЕОИИ). Целта на статията е да предостави яснота по посочените по-горе въпроси, както и да допринесе за по-задълбочено разбиране на разглежданата проблематика, с оглед нейната актуалност.

Ключови думи: Европейско кооперативно дружество, учредяване на кооперация, дружествено право, преобразуване на съществуващи кооперации, сливане на кооперации

6. Воденичаров, А. Някои въпроси относно придобивната давност на недвижими имоти. В: Юридически сборник, Том XXXI, БСУ, 2024, с.130-136. ISSN 1311-3771. <http://research.bfu.bg:8080/server/api/core/bitstreams/c5654abf-b978-43fd-8040-f0d3fd309ebf/content>.

Резюме: Статията има за цел разглеждане на някои въпроси, свързани с елементите на фактическия състав на придобивната давност, на презумпцията на чл. 69 ЗС, както по отношение на владелеца, така и при наличието на владение при съсобственост. Подробно разгледани са въпросите, свързани с позоваването на вече изтекла давност в полза на владелеца и правните последици, свързани със снабдяване с констативен акт за собственост, както и при наличие на конкуренция на придобивни основания. Отчетена е както съдебната практика по темата, така и тълкувателната такава, изразена в Тълкувателно решение № 4 от 17.12.2012 г. по т. д. № 4/2012 г., ОСГК на ВКС. Анализирани са и различни практически въпроси, относими в тази връзка, като този относно стойността на дадените свидетелски показания от лице, придобило впечатления досежно владението на съответния имот, когато е било непълнолетно. Обсъдена е и хипотезата на придобиването по давност на правото на собственост на наследствен имот от един от наследниците, както и тази, в която съсобственик упражнява фактическа власт върху целия имот, върху който съсобствеността е възникнала от факт, различен от наследяването, в светлината на Тълкувателно решение № 1 от 06.08.2012 г. по т.гр. д. № 1 от 2012 г. на ОСГК на ВКС.

Ключови думи: давностен срок, фактическа власт, владение, собственост, презумпция

7. Воденичаров, А. Приложение на института на придобивната давност по отношение на правните субекти – В: Списание „Право, политика и администрация“, бр.2, 2024, ЮЗУ, с. 47-51, ISSN 2367-4601. <https://lpajournal.swu.bg/%d1%82%d0%be%d0%bc-11-%d0%b1%d1%80%d0%be%d0%b9-2-2024%d0%b3/>

Резюме: Целта на статията се състои в правилното приложение на материалния закон, свързано с елементите на фактическия състав на придобивната давност, на презумпцията на чл. 69 ЗС, както по отношение на владелеца, така и при наличието на владение при съсобственост. На подробен анализ подлежи позоваването на вече изтекла давност в полза на владелеца, респективно правните последици, които произтичат от горното. Въпреки че позоваването не е елемент от фактическия състав за придобиване правото на собственост, а процесуално средство за защита на материалноправните последици от изтичане на придобивната давност, то има важно значение във връзка с разглеждания въпрос. Обсъдена е и възможността за отказ от изтекла давност, при липса на позоваване.

Ключови думи: давностен срок; фактическа власт; владение; собственост; презумпция

8. Vodenicharov, A., Encheva, I. Limited Real Rights and Their Influence on the Economy which you have submitted for the 10th International Scientific-Business Conference on Leadership, Innovation, Management, and Economics. In: LIMEN 2024 Conference Proceedings, Vienna, Austria, ISSN 2683-6149, ISBN 978-86-80194-92-9.

Резюме: Целта на статията е да се разгледат някои въпроси във връзка с ограничените вещни права и тяхното влияние върху икономиката. Основният акцент е поставен върху упражняването на правото на ползване и правото на строеж, но е направен преглед и върху правото на надстрояване и пристрояване, както и по отношение на сервитутите в Република България. Необходимостта от изложението е продиктувана от широкото приложение на възможностите, които предоставя законодателната правна рамка във връзка с учредяването и упражняването на ограничените вещни права. Разгледано е значението на термина „*property rights*“, както в икономически, така и в правен смисъл, като са отчетени основните разлики между понятията. Представена е връзката право-икономика по отношение на така разглежданата материя.

Ключови думи: ограничени вещни права, собственост, право на ползване, суперфиция

9. Воденичаров, А. Някои въпроси относно правото на ползване, Научна конференция с международно участие: „Право: теория и практика“, 27-28 юни 2025, Варна, ISSN 1313-7263.

Резюме: Докладът има за цел да направи кратък преглед на някои основни и актуални въпроси, които се поставят при учредяването право на ползване и неговото упражняване, съгласно сега действащото законодателство. Предмет на обсъждане се явява не само неговата обща правна характеристика, но и обектите по отношение на които правото на ползване може да бъде учредено, с оглед развитието и динамиката на гражданскоправния оборот. Направен е кратък преглед по отношение на някои основни въпроси във връзка с правата и задълженията на страните, които се пораждат при учредено вещно право на ползване. В тази връзка, по косвен път е изведено и задължение за обикновено употребление на вещта в тежест на ползвателя, като същото е отграничено от задължението за използване на вещта, съобразно нейното предназначение по смисъла на чл. 56, ал. 1 ЗС. На задълженията на ползвателя съответстват различни права на собственика, като например правото да получи вещта си без върху нея да са нанесени съществени промени, други законоустановени права /например правото за едностранно прекратяване правото на ползване по реда на чл. 61 ЗС/, като специално внимание е обърнато на липсата на изрично уредено в негова полза право да упражни контрол върху вещта си за срока, в който е учредено правото на ползване.

Ключови думи: право на ползване, узуфрукт, плодopolзване, ограничено вещно право

**ABSTRACTS OF THE SCIENTIFIC PUBLICATIONS OF ASSOC.
PROF. DR. ASEN VODENICHAROV FOR PARTICIPATION IN A
COMPETITION FOR THE ACADEMIC POSITION OF PROFESSOR IN
THE PROFESSIONAL FIELD: 3.6. LAW (CIVIL AND FAMILY LAW),
PROMULGATED IN THE STATE GAZETTE NO. 63 OF 01.08.2025**

The monographic work /under item 1/ and the scientific publications /under items 2-9/ cover a wide and thematically diverse spectrum of current and controversial problems in the field of Property law and European Union law.

1. Воденичаров, А. Право на ползване, Университетско издателство ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград, 2025 г.

Abstract: The usufruct /right to use/ is one of the most applicable limited real rights regulated in modern legislation. Its' widespread use of its' establishment and exercise is due to the convenient and adequate general legal framework provided for it by the Property Act, currently in effect. This makes it an easy and accessible means of securing both the residential and non-residential (business, etc.) needs of citizens who benefit from its' existence when concluding a variety of legal transactions, often gratuitous of nature.

The monograph offers an in-depth review of the genesis of the right of use, a comparative legal analysis between its' regulation in Bulgaria /the current in effect, according to the Property Act and the previous one – according to the Act on Propety, Owenrship and Easements /repealed// and in some other European countries, as well as the main theoretical and practical issues arising from its' exercise nowadays.

A central focus of the study are the rights and obligations of the usufructuary and of the owner who established the limited real right. Particular attention is paid to the possible objects of the usufruct and the requirement for them to be used for their intended purpose within the meaning of Art. 56, para. 1 of the Civil Code, considering the dynamic development of civil turnover and the lack of sufficient research regarding its' establishment over various unconventional objects.

The purpose of the monograph is to eliminate the contradictions and challenges that have arisen in practice regarding the establishment and exercise of the usufruct as well as to contribute to a clear perception of the matter, in view of modern conditions and the social

relations established today. To achieve this goal, numerous literary works, essays, analyses, studies, articles, etc., as well as real cases from judicial practice have been analyzed. This dual approach ensures the correct doctrinal interpretation of the nature and essence of the usufruct and its' actual practical applicability.

Keywords: usufruct, right to use, limited real rights, property law, rights and obligations of the usufructuary

2. Vodenicharov, A. Establishment of a Subsidiary European Company, 23rd International Conference on Multidisciplinary Studies: 'Resilience for Survival'; - Cambridge, 30-31 July 2020, ICMS XXIII Proceedings, pp. 279-287, ISBN 9781649991584.

https://revistia.com/books/files/proceedings/icms23_proceedings_v2_ISBN_9781649991584.pdf

Abstract: One of the four exhaustively formulated legal means for the emergence of a European company, Council Regulation (EC) No 2157/2001 of 8 October 2001 on the Statute for a European company (Societies Europaea –SE) is the constitution of a Subsidiary European company. Compared to the other legal models for establishing this new organizational form for business association in the company typology within the European Union, the establishment of this particular entity possesses its own specific characteristics. The regulatory framework for the establishment of a Subsidiary European company is of a hybrid legal type. On the one hand, it takes account of the Community Act Regulation. However, in a number of cases the Community Act refers to the national law of the Member State where the company has its registered office under its constitution within the Union, and where its head office is located. The article discusses the legal prerequisites and the individual components of the procedure for the establishment of a Subsidiary European company.

Keywords: Subsidiary European company, European company, Societies Europaea –SE, participation of workers and employees in the business activities of European companies, informing and consulting the workers and employees

3. Vodenicharov, A. The management organ in the architecture of the European structures for business association, 4th International Scientific Conference – EMAN

2020 – Economics and Management: How to Cope With Disrupted Times, Online/Virtual, September 3, 2020, CONFERENCE PROCEEDINGS published by: Association of Economists and Managers of the Balkans, Belgrade, Serbia, pp. 129-134; ISBN 978-86-80194-30-1, ISSN 2683-4510. <https://eman-conference.org/wp-content/uploads/2021/02/EMAN.2020.129.pdf>

Abstract: Council Regulation (EC) No 2157/2001 of 8 October 2001 on the Statute for a European company (SE) and Council Regulation (EC) No 1435/2003 of 22 July 2003 on the Statute for a European Cooperative Society (SCE), as well as other community acts, govern the legal status of the management organ with two-tier architecture of European structures for business association. In this paper, it is concluded that the management organ shall be responsible for managing the appropriate organizational and legal entities. Therefore, it can carry out day-to-day management of the organization according to the decisions of the general assembly and the supervisory authority. It is stated that assigning day-to-day operational management to the CEOs, members of the management organ, can be defined as transferring certain aspects of their power, while keeping their right of making final decisions. The collective character of the considered authority, carrying out its duties on the principle of collegiality, raises a line of questions, which are considered in this paper. Subjects of study are also the horizontal and vertical relationships of the management organ, considering the representative power, as well as the different types of responsibilities. The discussed problems are in a relatively legal aspect of the legal regulations of the Member States.

Keywords: European Cooperative Society, European Company, Management organ, Administrative organ, Managing director.

- 4. Vodenicharov, A. Civil law status of the supervisory organ in European business companies, 6th International Scientific Conference, ERAZ 2020, Online/Virtual, pp. 303-309, ISSN 2683-5568, ISBN 978-86-80194-33-2. <https://eraz-conference.com/wp-content/uploads/2021/03/ERAZ.2020.303.pdf>**

Abstract: The Supervisory organ is a compulsory element in the governance structure of the European Structures for Business Association, namely the European Company (Societas Europaea) and the European Cooperative Society (Societas Cooperativa Europaea) that have chosen a two-tier system for their organizations. The organ under consideration presents a

hybrid regulatory framework. On the one hand, these are the provisions in the regulations of the European Union, and, on the other, the national law regulations. The organ in question has specific characteristics. Its members are elected by the General meeting. The staff of the first supervisory board may be appointed in the statutes. This should apply without prejudice to any employee participation arrangements determined pursuant to Directive 2003/72 / EC. The members of the Supervisory organ are elected for the term specified in the Statute of the association. Their maximum term of office after the expiry mandate date may not exceed six months. The package of powers includes constitutional, authoritative and controlling rights and obligations. The supervisory organ shall elect and dismiss members or an individual member of the management organ. In cases explicitly provided for in the statute of the association, a certain category of legal transactions cannot be concluded by the management organ without the permission of the supervisory organ. Its controlling functions are particularly important. The supervisory organ shall supervise the duties performed by the management organ. It may not itself exercise the power to manage the associations. The supervisory organ may not represent the associations in dealings with third parties. It shall represent the associations in dealings with the management body, or its members, in respect of litigation or the conclusion of contracts. The management organ shall report to the supervisory body at least once every three months on the progress and foreseeable developments of the association's business, taking into account any information relating to undertakings controlled by the association that may significantly affect the progress of the association business. The members of the Supervisory organ are holders of Civil liability. Its legal basis is the relevant rules in the national law relating to joint stock companies or cooperative organizations in the Member States in which they have registered their office. This liability is based on the possible damage caused by illegal or incorrect acts or actions.

Keywords: Supervisory organ, European Company, European Cooperative Society, Management organ, General Meeting

5. Воденичаров, А. Учредяване на Европейски икономически субект с кооперативна индентичност. – В: Икономически и социални алтернативи – София: УНСС, 2020, бр.1, с. 111-122, ISSN 1314-6556.
<https://www.unwe.bg/doi/alternativi/2020.1/ISA.2020.1.10.pdf>

Abstract: The article examines and analyses in detail the means for establishing a European Cooperative Society (Societas Cooperativa Europaea (SCE)) by: a) at least five natural persons resident in at least two Member States; b) at least five natural persons and companies and firms within the meaning of Article 48 of the Treaty, as well as by other legal bodies governed by public or private law, formed under the law of a Member State, resident in, or governed by the law of, at least two different Member States; c) companies and firms within the meaning of the second paragraph of Article 48 of the Treaty and other legal bodies governed by public or private law formed under the law of a Member State which are governed by the law of at least two different Member States; d) by a merger between cooperatives formed under the law of a Member State with registered offices and head offices within the Community, provided that at least two of them are governed by the law of different Member States; and e) by conversion of a cooperative formed under the law of a Member State, which has its registered office and head office within the Community if for at least two years it has had an establishment or subsidiary governed by the law of another Member State. The above hypotheses are studied in a comparative legal aspect with the European Society (Societas Europea (SE)) and the European Economic Interest Grouping (EEIG). The aim of the article is to provide clarity on the above-mentioned means, as well as to contribute to a deeper understanding of the matter under consideration, in view of its' current relevance.

Keywords: European Cooperative Society, establishment of a cooperative, Company law, conversion of existing cooperatives, merger of cooperatives

6. Воденичаров, А. Някои въпроси относно придобивната давност на недвижими имоти. В: Юридически сборник, Том XXXI, БСУ, 2024, с.130-136. ISSN 1311-3771. <http://research.bfu.bg:8080/server/api/core/bitstreams/c5654abf-b978-43fd-8040-f0d3fd309ebf/content>.

Abstract: The aim of the article is to examine some of the problems related to the constituent elements of the acquisitive prescription and the presumption of Art. 69 of the Property Act, both regarding the possessor and in the presence of possession in co-ownership. The problems related to the invocation of an already expired acquisitive prescription in favor of the possessor and the legal consequences related to the obtaining of a Notarial act of Ascertainment, as well as in the presence of competition on acquisitive grounds, are examined in detail. Both the case law on the topic and the interpretative one, expressed in Interpretation

Decision No. 4 of 17 December 2012 of the Supreme Court of Cassation are taken into account. Various practical problems relevant in this regard are also analyzed, such as that regarding the value of the testimonies given by a person who acquired impressions of the actual possession of the relevant property when he was a minor. The hypothesis of the acquisition by prescription of the right of ownership of an inherited property by one of the heirs, as well as the one in which a co-owner exercises actual power over the entire property, over which the co-ownership arose from a fact other than inheritance, was also discussed in the light of Interpretative Decision No. 1 of 6 August 2012 of the Supreme Court of Cassation.

Keywords: Limitation period, Corpus, Factual control, Possession, Ownership, Presumption

7. Воденичаров, А. Приложение на института на придобивната давност по отношение на правните субекти – В: Списание „Право, политика и администрация“, бр.2, 2024, ЮЗУ, с. 47-51, ISSN 2367-4601.
<https://lpajournal.swu.bg/%d1%82%d0%be%d0%bc-11-%d0%b1%d1%80%d0%be%d0%b9-2-2024%d0%b3/>

Abstract: The purpose of the article is to correctly apply the substantive law, related to the constituent elements of the acquisitive prescription, the presumption of Art. 69 of the Property Act, both in relation to the possessor and in the presence of possession in co-ownership. The invocation of an already expired acquisitive prescription in favor of the possessor, respectively the legal consequences that arise from the above, are subject to detailed analysis. Although the invocation of the acquisitive prescription itself is not one of the constituent elements for acquiring the right to property, but a procedural means of protecting the substantive consequences of the expiration of the acquisitive prescription, it is of great importance regarding the matter under consideration. The possibility of waiving an expired acquisitive prescription in the absence of invocation is also discussed.

Keywords: Limitation period, Corpus, Factual control, Possession, Ownership, Presumption

8. **Vodenicharov, A., Encheva, I. Limited Real Rights and Their Influence on the Economy which you have submitted for the 10th International Scientific-Business Conference on Leadership, Innovation, Management, and Economics. In: LIMEN 2024 Conference Proceedings, Vienna, Austria, ISSN 2683-6149, ISBN 978-86-80194-92-9.**

Abstract: The purpose of the paper is to address some problems of limited real rights and their influence on the economy. The main focus is put on the appliance of the usufruct and the superficies, however the right to additional construction and superstructure and of the easements in Bulgaria are also considered. The necessity of presentation is dictated by the wide application of the opportunities provided by the legislative legal framework regarding the establishment and exercise of limited property rights. The meaning of the term "property rights" is examined, both in an economic and legal sense, taking into account the main differences between the concepts. The relationship between law and economics is presented in relation to the matter thus considered.

Keywords: Limited real rights, Property, Usufruct, Superficies

9. **Воденичаров, А. Някои въпроси относно правото на ползване, Научна конференция с международно участие: „Право: теория и практика“, 27-28 юни 2025, Варна, ISSN 1313-7263.**

Abstract: The aim of the report is to provide a brief overview of some of the main and current problems that arise when establishing an usufruct and of its' exercise, according to the legislation, currently in effect. The subject of discussion is not only its' general legal characteristics, but also the objects in relation to which the usufruct can be established, in view of the development and dynamics of civil law turnover. An overview has been made of some of the main issues in relation to the rights and obligations of the parties that arise when an usufruct is established. In this regard, an obligation for ordinary use of the object in question is indirectly derived as an obligation of the usufructuary, as the same is distinguished from the obligation to use the thing, in accordance with its intended purpose within the meaning of Art. 56, para. 1 of the Property Act. The obligations of the usufructuary correspond to various rights of the owner, such as the right of the last one to receive his property without significant changes being made to it, other statutory rights /for example, the

right to unilaterally terminate the usufruct as Art. 61 of the Property Act/ prescribes, with special attention being paid to the lack of an explicitly regulated right in his favor to exercise control over his property for the period in which the usufruct is established.

Keywords: Right to use, Usufruct, Limited Real Right